

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cura Salvts, Sivæ De Statu Vitæ Mature ac Prudenter Deliberandi Methodus

Hevenesi, Gábor

Coloniae, 1716

VD18 13912755

Deliberans à Judicio extremo petat Consilium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50144)

te Iustorum! Psal. 23. Quia verò hæc ab electione vitæ maximè pendet, dirige consilia mea, ut eum mihi statum eligam, in quo felicem mortem obtineam, & post hujus miseræ vitæ peregrinationem requiescam in pace!

Deliberans à Judicio extremo petat Consilium.

I. **M**ulta licet sint, quæ mortis vel memoriam homini amaram faciant, id tamen, propter quod jure merito terribilium omnium terribilissima habetur, illud est: quòd post illam severa de omnibus totius vitæ momentis, de actionibus etiam minimis, de verbis & cogitationibus singulis reddenda sit ratio, & ab eo Judice; qui etiam in Angelis reperit pravitatem, inevitabilis & immutabilis audienda sit sententia. Hæc cogitatio eum timorem incussit Hieronymo, ut ex ejus vehementia fateri cogeretur: sive comedam, sive bibam, semper in auribus sonat meis terribilis illa vox: Surgite mortui, venite ad judicium. Hæc vox tot nobilissimos adolescentes abstraxit à matrum ulnis, ex aulis evocavit ad asceteria, à vanitate coëgit ad Religionem.

nem. Interrogatus aliquando Hilarion an timeret iudicium? In veritate timeo totis artubus contremisco, reposuit. Si vir ita sanctus, qui in tanta austeritate, vigiliis, jejuniis vitam egit, miracula patravit, credebat se necdum satis pro supremo illo die præparasse: verebatur actus suos, ne quid in iis poenâ Judicis dignum lateret? an non & tibi Parthenophile! justam facere debet sollicitudinem, ut eum vitæ statum in eas, in quo tolerabilius speres iudicium. *Si iustus vix salvabitur, peccato ubi parebit.* I. Petr. 4.

2. *Non Intres Domine in iudicium cum servo tuo.* Psal. 118. Orabat David; timebat DEUM comminantem; *immittam furorem meum, in te, & iudicabo te juxta vias tuas, & ponam contra de omnes abominationes tuas, & non parcet oculus meus super te, & abominationes tue in medio tui erunt.* Ezech. 7. *Quis hic subsistat? Non justificabitur Domine in conspectu tuo omnis vivens.* Psalm. 142. *Quis non metuat? Et si iustus est ob propria peccata metus, quid aget is? è cujus manibus alienas etiam animas repetet DEUS, quas ex Justitia curare tenebatur.* Qui de sua vix subsi-
D
stet,

stet, quomodo is rationem dabit de aliena conscientia? Vide, cui de statui implicet? esto pro te primum sollicitus; cave, ne dum quæris animas, tuam perdas. Gravis est animarum cura! Scito quod pro his omnibus adducet te DEUS in iudicium. Eccl. 11.

3. Qui te iudicabit, Dominus est, manifestari nos oportet ante tribunal Christi, apparebit signum Filii hominis in cælo, & tum plangent omnes tribus terræ, & videbunt Filium hominis in nubibus cæli cum virtute multa & Majestate. Matth. 26. Terribilis iste Dominus in igne veniet, quasi turba quadruga ejus, reddens in indignatione furorem suum in flamma ignis, quia in igne dijudicabit. Isa. 66. Iudex hic nec prævenitur gratiâ, nec misericordiâ flebatur, nec poenitentia ibi amplius mitigabitur: cujus irati vultus ita terribit omnes, ut præ illius horrore dicturi sint montibus: cadite super nos, & vallibus: operite nos. Luc. 23. Qui te sic iudicabit, ille Dominus est, qui te creavit, qui de redemit, qui tibi legem tulit, qui te ad certum vitæ statum actu per inspirationem suam vocat: cave renuas. Non iudicabit te homo, non

non Pater, aut Mater; cave horum
suasione DEI consilia postponere.

4. Prævisa tela minùs ferunt, quia
faciliùs declinantur. Nunc tibi deli-
beranti DEUS relinquit iudicium, ita
fer tu sententiam, ut DEI iudicium præ
oculis habeas; certus, quòd de hac ipsa
electione rationem DEO sis redditu-
rus: an supernaturali ex motivo, an
humanis impulsus rationibus eam fece-
ris? an hominum potius placita, quàm
DEI consilia sis secutus? an plus de
animæ bono, quàm sensualitate corporis
fueris sollicitus? Qui diei illius supre-
mæ obliviscitur, facilè tanquam fræno
abjecto, fertur in præcipitium; sed
heu quàm durum his iudicium fiet, qui
futurorum immemores præsentia so-
lùm attendunt.

5. Boni & mali comparebunt in ju-
dicio. Sinè differentia *Iustum & im-
pium judicabit DEUS.* Eccl. 3. Te
quoque fors ea manet Parthenophile!
qui nunc in bivio constitutus, quam
vitæ agendæ viam ingreditè oporteat,
deliberas. Vel bonus adhuc & felix
primam innocentiam conservâsti, vel
peccatis DEUM in vindictam provo-
câsti? si horum te reum agnoscis, is
D 2 tibi

tibi vitæ status arripiendus est, qui sit status poenitentiae, ut in eo per austeritates pro peccatis tuis satisfaciat, & promeritam Judicis iram mitiges, ac à futuris lapsibus depravatam naturam vigiliis & inedia coërceas; si verò etiamnum culpæ gravioris ignarus vitam ad divinæ legis amissim exegisti, eum statum ini, in quo thesaurum in tuto loces, ita lætus judicium expectabis.

6. Ignotum nobis DEUS diem supremum esse voluit, non ut ex improvviso perdat, sed bono nostro, ut eum nempe vitæ statum ineamus, in quo ad tribunal illud adeundum semper accincti stemus. *Dies Domini sicut fur veniet.* 1. Thes. Dies hic cum inevitabilis sit, ita expectandus est, ut ad tubæ illuc evocantis sonum sinè formidine adesse possimus. Si nunc te DEUS ad tribunal hoc citaret, qui te credis substitutum? quomodo subsisteris, qui totâ vitâ curis temporalibus, questui, litibus, aulæ obsequiis ita immerfus vivit, ut non dico dies, sed nec hora suppetat, quâ seriam de salute, de futuro quondam judicio cogitationem admittere possit, omnia curans, præter animam. Hócne eliges?

7. Citabit omnes dies illa, canet turba & intonabit? *Redde rationem villicationis tue.* Dabis Parthenophile rationem de corpore, an illud voluptati, an DEI & proximi obsequio impenderis? de sensibus omnibus, quomodo iis juxta, vel contra DEI legem usus vel abusus sis. Reddes de animæ tuæ donis, de ingenio, talentis rationem, an eadem per socordiam sepeliveris, an ad DEI gloriam, & proximi utilitatem impenderis? si ita: habes quod gaudeas, audies enim: *Euge serve bone & fidelis!* sin minus: iram DEI provocabis; cui enim plus datum est, plus ab eodem repetetur. Reddes DEO rationem de tot gratiæ donis, tot perceptis Sacramentis, divinis instinctibus, admonitionibus sacris, bonis aliorum exemplis, si his fortè contemptis ad vanitatem, ad tua te desideria convertisti. Vide, mi Parthenophile! ne suâ DEUM expectatione prives; quo ille sine hæc tibi præ aliis dederit, maturè perpende, & fac, quod DEUS vult. Cui decem DEUS talenta dedit, is ab eo præmium non speret, si his decem talentis donatus solùm quinque talenta lucrifecerit.

Affectus.

O Domine! Judex vivorum & mortuorum, coram cujus tribunali mihi quoque comparandum erit, ut recipiam prout gesserō in corpore, sive bonum, sive malum; & ideo fragilitatis meae conscius totus contremisco, ac ut iram tuam affugiam, sollicitus adlaboro. Tu Domine adjuva conatum hunc meum, ut eum vitæ statum, te illuminante nunc eligam, in quo de dictis, & factis meis faciliorem tibi reddere possim rationem. Tuum hac in electione iudicium, non hominum placitum sequi mihi est statutum, non timebo eos, qui ad sequiora invitant, sed eum timebo, illius instinctus observabo, qui me iudicabit.

Deliberans ad infernum descendat pro Consilio.

Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante. Isa. 33.

I. **I**n bivio stas, quisquis de statu vitæ deliberas, cui te vitæ tutò committere possis ambiguus: cave hic, si ullibi, ne id, quod prima fronte occurrit, arripias, verum rem profundius rimare, quisve semitarum, quas inter
me-